BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 28 0 K 082717 26 Kž
Tuzla, 28.07.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Merside Sušić kao predsjednice vijeća te Samira Jusičića i Merime Gutić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Jasne Banović kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optužene H.N., zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. i stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, protiv presude Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 K 082717 23 K od 12.11.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 28.07.2026. godine u prisutnosti tužiteljice Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Lejle Gazibegović Begović, a u odsutnosti uredno obaviještene optužene H.N. i njene braniteljice, advokata Selme Skenderović Nalić iz Gradačca, donio je

P R E S U D U

Žalba tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona odbija se kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 K 082717 23 K od 12.11.2025. godine potvrđuje.

O B R A Z L O Ž E NJ E

Presudom Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 K 082717 23 K od 12.11.2025. godine optužena H.N. je na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu ZKP FBiH) oslobođena od optužbe da je učinila krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. i stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu KZ FBiH).

Istom presudom je na osnovu člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu ZKP FBiH) određeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio tužilac Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu kantonalni tužilac), zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se žalba uvaži, presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Braniteljica optužene H.N., advokat Selma Skenderović Nalić iz Gradačca, je u odgovoru na žalbu predložila da se žalba kantonalnog tužioca odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća ovog suda, održanoj u smislu člana 319. stav 1. ZKP FBiH, kantonalna tužiteljica Lejla Gazibegović Begović je navela da u cijelosti ostaje kod žalbe i svih žalbenih navoda, kao i žalbenog prijedloga.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 321. ZKP FBiH, u granicama žalbenih navoda kantonalnog tužioca i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, a cijenio je i navode braniteljice optužene date u odgovoru na žalbu, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pobijajući presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kantonalni tužilac u žalbi ukazuje da sud nije objektivno cijenio okolnosti proteka vremena od iskaza svjedoka datog u istrazi 2021. godine do saslušanja na glavnom pretresu, koji protek vremena očigledno nije neznatan, niti je sporni dio iskaza svjedoka P.M. cijenio s obzirom na sve ostale okolnosti slučaja. Svjedok P.M. se, nakon što mu je na glavnom pretresu predočen sporni dio iskaza iz istrage, izjasnio da ostaje kod iskaza iz istrage, što je konstatovano i od strane suda na stranici 4. pobijane presude. Cijeneći protek vremena, sud je trebao dati vjeru tako datom iskazu, uzimajući u obzir i da su svi ostali navodi dati u iskazu ovog svjedoka utvrđeni kao dokazani, kako se to u pobijanoj presudi nedvojbeno navodi, kao i činjenicu se svjedok P.M. u predmetnom događaju pojavljuje kao ključni svjedok, koji je događaj i prijavio, te činjenicu da je iskaz ovog ključnog svjedoka u pogledu radnji izvršenja saučinitelja N.M. za kojeg je ranije dokazana krivnja, ocijenjen kao vjerodostojan, što je navedeno na stranici 3. obrazloženja pobijane presude. Međutim, unatoč objektivno postojećoj potrebi da se iskaz svjedoka P.M. u cjelini cijeni kao vjerodostojan, imajući u vidu sve druge okolnosti konkretnog događaja, sud je protivrječno ostatku obrazloženja olako uzeo da dijelu iskaza, koji je svjedok zbog znatnog proteka vremena izmijenio, iako se izjasnio da je iskaz iz istrage tačan, ne poklanja vjeru, te iz tog razloga donio oslobađajuću presudu. Pri tome, kantonalni tužilac u žalbi navodi i da je ustaljeno stajalište sudske prakse da se osuđujuća presuda može zasnovati i na iskazu samo jednog svjedoka, pri čemu je bitno da je taj iskaz vjerodostojan, odnosno zakonit, dosljedan i uvjerljiv, tako da nema kontradiktornosti u ključnim dijelovima, te da ničim nije doveden u ozbiljnu sumnju.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Naime, tačno je da se osuđujuća presuda može zasnovati i na iskazu samo jednog svjedoka, ali, kako je navedeno i u žalbi, ako je taj iskaz vjerodostojan, dosljedan i uvjerljiv, nema kontradiktornosti u ključnim dijelovima i ničim nije doveden u ozbiljnu sumnju, što prvostepeni sud osnovano nije kao takav cijenio iskaz svjedoka P.M., i to ne samo zbog razlika i nedosljednosti u iskazima ovog svjedoka datim na glavnom pretresu i u istrazi, već i zbog razlika u iskazu ovog svjedoka, koji je izjavio da je događaj koji je predmet optužbe video i njegov brat D.M., i iskaza svjedoka D.M. koji je u svom iskazu to negirao i naveo da je u to vrijeme bio sa rođakom u gradu, pa se samo na takvom iskazu svjedoka P.M., koji je iskazom svjedoka D.M. doveden u ozbiljnu sumnju, i po mišljenju ovog vijeća ne može zasnovati zaključak o krivnji optužene van svake razumne sumnje.

Stoga se neosnovano žalbom kantonalnog tužioca presuda pobija zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer nasuprot žalbenim navodima kantonalnog tužioca, ovaj sud prihvata navode pobijane presude da na osnovu provedenih dokaza nije van svake razumne sumnje dokazano da je optužena H.N.

učinila krivično djelo koje joj se optužnicom stavlja na teret, na način da je dana dana 08.04.2021. godine, oko 14,00 sati, u Gradačcu, u naselju ..., u porodičnoj kući u kojoj žive u zajedničkom domaćinstvu mldb kćerkom Mldb.1, rođenom ..., mldb. kćerkom Mldb.2 rođenom ... godine i mldb. sinom Mldb.3 rođenim ... godine, iako svjesni da nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožavaju mir, tjelesni cjelovitost i psihičko zdravlje maloljetnih članova svoje porodice svoje djece Mldb.1, Mldb.2 i Mldb.3, a što su i htjeli, nakon što su i prethodno više puta vršili fizičko i psihičko nasilje nad svojom mldb djecom Mldb.1, Mldb.2 i Mldb.3, sa kojima žive u zajedničkom domaćinstvu, tako što su povišenim tonom galamili na svoju mldb djecu, te ih tukli, a H.N. ih udarala prutem, bacala na krevet, udarala otvorenim šakama po licu-šamarala, pa je tako dana 08.04.2021. godine, H.N. odvela mldb djecu Mldb.2 i Mldb.3 da prose s njom po selu, pa nakon što se vratila par puta je udarila mldb djecu Mldb.2, Mldb.3 i Mldb.1, pa je Mldb.1 počela plakati, da bi je tada u ruke uzeo djed M.M., a N.M. isprovociran plačem Mldb.1, istu uzeo iz ruku oca M.M., te je držeći za odjeću rukama podigao, a potom bacio na tlo pokriveno rasutim kamen, usljed čega je Mldb.1 zadobila teške tjelesne povrede u vidu prijeloma hirurškog vrata desne ramene (nadlaktne) kosti, da bi H.N. i nakon tog događaja poslije tog istog dana Mldb.2 udarila flašom soka po glavi, te njegovom glavom o zid, čime su ugrozili mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje svoje mldb djece Mldb.1, Mldb.2 i Mldb.3, čime bi počinila krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. i stavom 1. KZ FBiH.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud cijenio izvedene dokaze, te je na osnovu takve ocjene izveo pravilne zaključke o relevantnim činjenicama za predmetno djelo, za što je dao valjane razloge, pa i o odlučnoj činjenici koja se odnosi na nedostatak dokaza koji nesumnjivo upućuju na krivnju optužene, pa se neosnovano žalbom kantonalnog tužioca prigovara da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno, jer iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je sve izvedene dokaze prvostepeni sud cijenio savjesno u smislu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, te je nakon ocjene svakog dokaza pojedinačno i dovođenja dokaza u međusobnu vezu, pravilno utvrdio činjenično stanje, te pravilno zaključio da nije van svake razumne sumnje dokazano da je optužena učinila krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. i stavom 1. KZ FBiH koje joj se optužnicom stavlja na teret.

U obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je dao razloge na kojima je zasnovao presudu kojom je optuženu oslobodio od optužbe, jer nije dokazano da je optužena učinila krivično djelo za koje je optužena, te činjenično stanje kako ga je utvrdio prvostepeni sud žalbenim prigovorima kantonalnog tužioca nije dovedeno u sumnju, zbog čega ga je i ovaj sud prihvatio kao pravilno i potpuno utvrđeno.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je na osnovu člana 328. ZKP FBiH donio presudu kojom je žalbu kantonalnog tužioca odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Jasna Banović,s.r.

Predsjednica vijeća
Mersida Sušić,s.r.